

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring 3 och 8 § av alkohollagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att alkohollagen ändras så att i alkohollagen åter anges en övre gräns för alkoholhalten i alkoholdrycker.

Den övre gränsen för alkoholhalten i alkoholdrycker var i alkohollagen fastställd till 60 volymprocent, till dess att den övre gränsen slopades 1997. Med stöd av denna lagändring och gemenskapsbestämmelserna om tullfria hemkomstgåvor definierade högsta förvaltningsdomstolen våren 1999 s.k. 96-procentig sprit som en alkoholdryck som är avsedd att förtäras. Till följd av beslutet är det fritt att importera och inneha sådan sprit.

Enligt den definition som föreslås i propositionen är en alkoholdryck en dryck som är avsedd att förtäras och innehåller högst 80 volymprocent etylalkohol. Etylalkohol och en vattenlösning av etylalkohol som överstiger denna gräns skall betraktas som sprit

och hållas borta från konsumentmarknaden, vilket bl.a. innebär tillståndsplikt för import och innehav. I propositionen föreslås emellertid att i alkohollagen ingående importtillståndskrav förmildras när det är fråga om transitotransport. Vid behov kan kompletterande bestämmelser om definitionerna utfärdas genom förordning. Gemenskapsrätten ger medlemsstaterna rätt till nationell lagstiftning som är motiverad med hänsyn till allmän ordning och medborgarnas hälsa.

Samtidigt föreslås att den i alkohollagen ingående definitionen av begreppet alkoholbolag anpassas till nuläget och avgränsas så att staten anges vara ensam ägare till bolaget.

Avsikten är att lagen skall träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Definitionerna av alkoholdryck och sprit

Då alkohollagen (1143/1994) stiftades bibehölls definitionerna av begreppen alkoholdryck och sprit och likaså specialbestämmelserna om sprit i stort sett oförändrade. I lagens 3 § definierades en alkoholdryck fort-

farande som en dryck som är avsedd att förtäras och som innehåller högst 60 volymprocent etylalkohol.

Starkare odenaturerade etylalkohollösningar som framförallt används som lösningsmedel och industrikemikalier ansågs vara speciellt hälsovådliga och på dem skulle således bestämmelserna om sprit tillämpas. Handeln med och användningen av sprit regleras och övervakas strängare än handeln med alkoholdrycker också av den anledningen att den

olagliga alkoholhandeln alltsedan förbudslagen (158/1922) har varit inriktad på synnerligen starka destillerade produkter, dvs. sprit och hembärande. Handel med alkoholdrycker och sprit är tillståndspliktig. Tillstånd förutsätts dessutom för import och innehav av sprit. Sprit innehåller vanligen 96 volymprocent etylalkohol.

Eftersom vissa traditionella alkoholdrycker som innehåller över 60 volymprocent etylalkohol saluförs inom Europeiska gemenskapens område, ändrades 3 § alkohollagen på yrkande av kommissionen. Genom en lagändring som trädde i kraft den 1 maj 1997 slopades den övre gränsen för alkoholhalten. Definitionen anger numera endast att en alkoholdryck är en dryck som är avsedd att förtäras medan sprit är etylalkohol eller en sådan vattenlösning av etylalkohol som inte är avsedd att förtäras som alkoholdryck.

EG-lagstiftningen

Enligt artikel 46.1 b i rådets förordning (EEG) nr 918/83 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (*tullbefrielseförordningen*) skall befrielse från importtullar beviljas för 1 liter alkoholhaltiga drycker, destillerade drycker och spritdrycker med en alkoholhalt över 22 volymprocent, som ingår i det personliga bagaget hos personer som kommer från ett tredje land, eller alternativt för samma mängd odenaturerad etylalkohol med en alkoholhalt över 80 volymprocent.

Denna direkt tillämpliga bestämmelse i gemenskapens tullbefrielseförordning ger således resenärer rätt att som tullfri hemkomstgåva föra med sig en liter etylalkohol utan någon övre gräns för alkoholhalten. Enligt nionde stycket i förordningens ingress hindrar förordningen inte att medlemsstaterna tillämpar sådana förbud eller restriktioner för import eller export som är motiverade med hänsyn till allmän ordning samt skydd för människors liv och hälsa.

Enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker (*definitionsförordningen*) avses med spritdryck en alkoholhaltig vätska som är avsedd att konsumeras av människor och som har speciella organoleptiska egenskaper och en lägsta alkoholhalt av 15 volymprocent och som har framställts enbart av jordbruksprodukter. I artikeln före-

skrivs slutligen att drycker som omfattas bl.a. av KN-nummer 2207 inte skall anses vara spritdrycker. Nämda KN-nummer avser bl.a. odenaturerad etylalkohol (etanol) med en alkoholhalt över 80 volymprocent, som således inte kan anses vara en destillerad alkoholdryck. Avsikten med förordningen är enligt dess motivering närmast att upprätthålla kvalitetsnivån på dessa varor, det anseende som är förknippat med varubeteckningarna samt avsättningsmöjligheterna för jordbruksprodukter. Avsikten med förordningen är inte att reglera handeln på konsumentmarknaden och inte heller att fastställa någon allmän övre gräns för spritdryckers alkoholhalt.

Rättspraxis

Högsta förvaltningsdomstolen avgjorde den 14 april 1999 (2405/2/1998) ett ärende som gällde en privatpersons import av i Estland inköpt sprit som innehöll 96 volymprocent etylalkohol. Enligt avgörandet kunde spriten anses vara en sådan alkoholdryck som avses i 3 § 2 mom. alkohollagen. Högsta förvaltningsdomstolen motiverade sitt avgörande med en hänvisning till den ovan nämnda bestämmelsen i gemenskapens tullbefrielseförordning, enligt vilken resenären fick importera ämnet tullfritt, samt till det faktum att sprit kan drickas efter utspädning. Dessutom hade spriten i det aktuella fallet köpts i en alkoholbutik och flaskan var försedd med en detaljhandelsetikett.

Justitiekanslersadjointens ställningstagande

Justitiekanslersadjointen ansåg i sitt den 22 april 1999 daterade beslut rörande samma fall (981/1/97) att frågan om förhållandet mellan bestämmelserna om importbegränsningar respektive tullfri import av varor är problematisk från juridisk synpunkt, också efter det ovan refererade avgörandet. Av denna anledning sände han sitt beslut till social- och hälsovårdsministeriet för kännedom och med en framställning om utredning av eventuella behov att förtydliga den ifrågasvarande lagstiftningen.

1.2. Bedömning av nuläget

Tillämpning av alkohollagen

Syftet med alkohollagen är bl.a. att genom

styrning av tillgången och en hög skattenivå på alkoholdrycker förebygga de samhälls-liga, sociala och medicinska skadeverkningarna av alkoholhaltiga ämnen. Genom att det gjorts skillnad mellan alkoholdrycker och sprit samt genom att den lagliga handeln med och användningen av sprit varit tillståndspliktig har det hittills varit möjligt att hålla ren eller i det närmaste ren etanol, avsedd att användas som lösningsmedel och industrikemikalie, borta från den allmänna konsumentmarknaden. Det har också varit möjligt att ingripa i den ekonomiskt ytterst lönsamma olagliga etanolhandeln.

Högsta domstolens definition av 96-procentig etanol som en alkoholdryck som är avsedd att förtäras, leder till en markant försämring av övervakningsmöjligheterna. Avgörandet innebär nämligen att alkohollagen tillåter import och innehav av sprit. Under rätten har redan hunnit förkasta ett enligt 82 § alkohollagen väckt smugglingsåtal mot en estländare som fört in 6 218 liter sprit i Finland, på den grunden att spriten enligt högsta förvaltningsdomstolens ställningstagande var en alkoholdryck som var avsedda att förtäras och således fick importeras fritt (Vasa tingsrätt 7.6.1999/R 99/250). Därmed skulle de gällande import- och användningstillstånden för sprit inte längre ha någon betydelse. Inte heller skulle de för tullövervakningen och övervakningen av den illegala handeln utvecklade analysmetoder längre kunna användas, som gör det möjligt att skilja utspädda spritprodukter från lagliga alkoholprodukter.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande innebär att 96-procentig sprit som förpackats i etikettförsedda flaskor kan börja säljas i alkoholbutiker och serveras som fyracentilerters restaurangportioner. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral har redan fått förfrågningar om möjligheterna att servera 96-procentig sprit till restaurangkunder.

Framförallt kommer en fullständig avreglering av spritimporten och möjligheten att lansera sprit som en vanlig alkoholdryck på den allmänna konsumentmarknaden att förbättra förutsättningarna för alkoholbrottsligheten och även öka antalet ordningsstörningar och akuta alkoholförgiftningar. Om det blir tillåtet att servera 96-procentig sprit kommer också övervakningen av alkoholdryckernas laglighet att ställas inför stora problem.

Tillämpning av kemikalielagstiftningen

Definitionen av industrietanol som en alkoholdryck avsedd att förtäras kan också kritiseras utgående från gemenskapens och Finlands kemikalielagstiftning. Syftet med rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen är bl.a. att närma medlemsstaternas bestämmelser om klassificering, förpackning och märkning av för människor och miljö farliga ämnen till varandra. Direktivet har satts i kraft nationellt genom kemikalielagen (744/1989) samt genom de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den. Kemikalielagen tillämpas på etanol, som klassificeras som ett mycket brandfarligt ämne vars emballage skall märkas med en eldflamma som varningssymbol. Dessutom skall emballaget förses med texterna: "Förvaras oåtkomligt för barn, Förpackningen förvaras väl tillsluten, Förvaras åtskilt från antändningskällor - rökning förbjuden". Etanolhaltiga preparat klassificeras som brandfarliga på basis av testresultat.

Enligt 1 § 2 mom. kemikalieförordningen skall kemikalielagstiftningen inte tillämpas på bruksfärdiga alkoholdrycker som är avsedda för den slutliga användaren. Avsikten är att kemikalielagstiftningen inte skall tillämpas på alkoholdrycker. Däremot skall den tillämpas på 96-procentig etanol som avsedd att användas som kemikalie, men inte på 96-procentig etanol som är avsedd att förtäras. Den tillämpliga lagstiftningen bestäms således beroende på lösningens användningsändamål. I extremfallet kan en innehavare av en etanollösning förhindra tillämpning av kemikalielagstiftningen genom att uppege som sin avsikt att dricka den. I så fall anses den inte vara en kemikalie utan en alkoholdryck.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral har låtit göra en konsultundersökning av etanolens egenskaper. Enligt denna och den vetenskapliga litteraturen är etanol ett lättantändligt, reproduktionstoxiskt och mutagent ämne.

Tillämpning av annan lagstiftning

Enligt lagen om explosionsfarliga ämnen (263/1953) är etanol ett brand- och explosionsfarligt ämne vilket innebär att etanolupplag övervakas av Säkerhetsteknikcentra-

len TUKES och den kommunala brandchefen. Dessutom skall sådana upplag övervakas av den kommunala kemikalietillsynsmyndigheten.

Den med stöd av den ovan nämnda lagen och kemikalielagen givna förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (59/1999) innehåller på etanol tillämpliga bestämmelser om brännbara vätskor. I samlingslokaler och med dessa jämförbara lokaliteter får enligt förordningens 51 § förvaras sammanlagt högst 25 liter extremt brandfarliga, mycket brandfarliga och brandfarliga brännbara vätskor samt aerosoler som innehåller brännbara vätskor eller brännbara gaser. Enligt paragrafens 5 mom. skall emellertid alcoholdrycker inte beaktas när maximimängden beaktas. Högsta förvaltningsdomstolens avgörande, vari sprit definieras som en alcoholdryck, begränsar således också tillämpningsområdet för lagstiftningen om hantering av farliga kemikalier.

Om synnerligen starka etanollösningar definieras som alcoholdrycker innebär detta att mycket brandfarliga preparat kan börja hanteras i en helt ny miljö, dvs. restauranger där det förekommer rökning och berusade personer. Här kommer således också restaurangarbetstagarnas säkerhet in i bilden.

Sammanfattning

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande innebär att tillämpningen av alkohollagens bestämmelser om sprit har förändrats avsevärt jämfört med vad som var avsikten då lagen bereddes och godkändes. Förutom att avregleringen av import och innehav av sprit leder till att människors liv och hälsa äventyras, minskar den också avsevärt möjligheterna att förebygga illegal alcoholhandel. Därmed ökar risken för brottslig verksamhet.

2. Föreslagna ändringar

2.1. Alkohollagens definitioner av alcoholdrycker och sprit

Syftet med förslaget

Enligt den gällande lagen krävs det tillstånd för import och innehav av sprit. Syftet med beredningen av detta lagförslag är dels att göra en så klar gränsdragning mellan å ena sidan synnerligen starka etylalkohollösningar som inte kan förtäras utspädda och å

andra sidan alcoholdrycker, att alkohollagens gällande bestämmelser om import av samt handel med och innehav av sprit åter kan tillämpas på produkter som är avsedda att användas som industrikemikalier. En produkts alcoholhalt är en objektiv utgångspunkt för att skilja sprit från en alcoholdryck.

Enligt artikel 1.2 i rådets ovan nämnda definitionsförordning anses odenaturerad etylalkohol med en alcoholhalt på minst 80 volymprocent inte vara en spritdryck. Även om förordningen inte i övrigt anger någon övre gräns för spritdryckers alcoholhalt, kan den nämnda gränsen enligt denna definition och utgående från de spritdrycker som förekommer på gemenskapsmarknaden anses vara allmän. På gemenskapsmarknaden säljs lagligt spritdrycker med en exakt 80 volymprocents alcoholhalt. Med beaktande av medlemsförpliktelserna finns det ingen orsak att hålla dessa borta från marknaden. Det finns inga uppgifter om att det skulle förekomma starkare spritdrycker på marknaden.

Föreslagna ändringar

Med stöd av vad som anförs ovan föreslås en sådan ändring i 3 § 2 mom. alkohollagen att som alcoholdryck definieras en dryck som är avsedd att förtäras och som innehåller högst 80 volymprocent etylalkohol, medan som sprit definieras etylalkohol eller en sådan vattenlösning av etylalkohol som innehåller mer än 80 volymprocent etylalkohol och inte är denaturerad.

Enligt gällande 3 § 2 mom. 5 punkten alkohollagen avses med alcoholpreparat ett alcoholhaltigt ämne som inte är en alcoholdryck eller sprit och som kan vara denaturerat. Eftersom sprit enligt definitionen endast kan vara etylalkohol och en vattenlösning av etylalkohol innebär detta att t.ex. aromkoncentrat som innehåller mer än 80 volymprocent etylalkohol är alcoholpreparat och inte sprit. Om t.ex. färgämnen eller andra ämnen som inte har någon egentlig funktion tillsätts sprit för att kringgå lagens bestämmelser om sprit, får detta inte leda till att lagen tillämpas i strid med dess syfte. För undvikande av sådana situationer föreslås att 3 § 3 mom. alkohollagen ändras så att de ovan nämnda definitionerna vid behov kan preciseras genom förordning.

Import av sprit har redan tidigare varit tillståndspliktigt. Huvudmotivet för tillstånd-

spliktigheten har varit att innesluta det för hälsan vårdliga och tungt beskattade ämnet inom ramen för myndighetskontroll. Jämlikt 34 § 4 momentet alkohollagen stadgas särskilt om transitotransport av sprit och detta har tolkats hänvisa till, att man för transitotransport inte tillämpar bestämmelser som gäller import. För transitotransport av sprit saknas i detta nu bestämmelser, varför sprit i praktiken kunnat införas i landet utan tillstånd om först efter ingripande av tullkontrollen har ämnet uppgivits vara transitogods.

Förslagets ändamål är att definiera sådan transitotransport av sprit, som inte förutsätter produkttillsynscentralens tillstånd. Enligt förslaget behövs inte tillstånd av Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, ifall vid införsel av spriten till Finlands tullområde meddelats om dess transport genom Finlands tullområde till annat land (8 § 4 mom.). I sådant fall underkastas försändelsen tullkontroll, varvid annan myndighetskontroll är obehövlig.

Lagförslagets förhållande till gemenskapsrätten

En konsekvens av de föreslagna ändringarna är att alkohollagens förbud mot import av sprit utan tillstånd delvis skulle strida mot den direkt tillämpliga artikeln 46.1 b i tullbefrielseförordningen, enligt vilken befrielse från importtullar skall beviljas för 1 liter odenaturerad etylalkohol med en alkoholhalt över 80 volymprocent, som ingår i det personliga bagaget hos personer som kommer från ett tredje land. Sådan tullfri import av etylalkohol är enligt bestämmelsen ett alternativ till import av alkoholhaltiga drycker, destillerade drycker och spritdrycker med en alkoholhalt över 22 volymprocent.

I konfliktsituationer går gemenskapslagstiftningen före den nationella lagstiftningen, men i det fall som det här är frågan om ger tullbefrielseförordningen en undantagsmöjlighet, vilket innebär att förordningen inte hindrar medlemsstaterna att tillämpa förbud eller restriktioner för import eller export som är motiverade med hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet samt skydd för människors och liv och hälsa. Avsikten med lagförslaget är framförallt att trygga ett tillräckligt effektivt nationellt skyddssystem i en situation där förordningen, som motiveras av en gemensam tull-

tariff och jordbrukspolitik, uppenbarligen skulle leda till en låg skyddsnivå.

Enligt artikel 28 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen skall kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan vara förbjudna mellan medlemsstaterna. Avsikten med spritbestämmelserna har före och under Finlands EU-medlemskap varit att begränsa tillgången på etanol som är avsedd för industribruk och inte för förtäring, samt att trygga försättningsarrangemang betraktas emellertid inte som åtgärder med motsvarande verkan i den mån som de lika väl lämpar sig för inhemska produkter som för importprodukter och på samma sätt påverkar marknadsföringen. Tillståndsplikten för import kompletteras med bestämmelser om tillstånd att köpa produkter i en medlemsstat. Eftersom rätt att köpa sprit enligt 8 § alkohollagen automatiskt också ger rätt att importera sprit, är det också vad gäller importtillståndet i själva verket fråga om en begränsning genom reglering av försäljningen, som lämpar sig för inhemska lika väl som för importerade produkter. Även om tillståndsplikt för spritimport anses vara en åtgärd som till sin verkan motsvarar en kvantitativ importrestriktion, är den berättigad enligt artikel 30 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Importrestriktioner är berättigade om de kan motiveras med hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet eller intresset att skydda människors hälsa och liv.

Det stränga normsystem som tillämpas på sprithanteringen har konstaterats vara effektivt under en följd av år. Många tecken tyder på att det oklara läge som råder efter nedmonteringen av systemet redan utgör ett hot framförallt mot bekämpandet av alkohol-kriminaliteten. EG-domstolen anför i sin dom C-349/97, i fråga om den s.k. 20-timmarsregeln för resenärers införsel av alkoholdrycker: *"Det skall påpekas att medlemsstaterna, vilka ensamma är behöriga att upprätthålla den allmänna ordningen och att slå vakt om inre säkerhet, har viss frihet att skönsmässigt bedöma vilka åtgärder som*

kan uppnå konkreta resultat, med hänsyn till de sociala sammanhangens särart och till den betydelse som de tillmäter en målsättning som är legitim i gemenskapsrättsligt hänseende, exempelvis kampen mot olika former av kriminalitet som är knutna till alkoholkonsumtion." (punkt 43).

Förslaget i förhållande till kemikalielagstiftningen och annan lagstiftning

Den föreslagna ändringen innebär att en lösning som innehåller över 80 volymprocent etylalkohol inte kan vara en alkoholdryck, som bl.a. kemikalielagstiftningen inte är tillämplig på. Starka etanollosningar skall enligt förslaget hänföras till kemikalielagstiftningen (klassificering, märkning och förvaring). Propositionen förutsätter inga ändringar i kemikalielagstiftningen.

De föreslagna ändringarna hindrar att lättantändliga preparat börjar hanteras i miljöer där brandfaran är stor. Också alkoholdrycker som innehåller mindre än 80 volymprocent alkohol kan i detta avseende utgöra en risk för arbetstagarna, men risken minskar med lägre alkoholhalt.

2.2. Alkoholagens definition av alkoholbolag

Enligt 3 § 1 mom. alkoholagen definieras begreppet alkoholbolag som ett helt statsägt aktiebolag eller ett av bolaget helt ägt dotterbolag. Hänvisningen till dotterbolag behövdes då Alko Ab hörde till koncernen Alko-Bolagen Ab, som upphörde att existera

den 4 januari 1999. Eftersom alkoholbolaget numera är ett helt statsägt aktiebolag, föreslås att hänvisningen till dotterbolag stryks såsom obehövlig.

3. Propositionens verkningar

Avsikten med propositionen är att bestämmelserna om sprit och förutsättningarna för tillsynen över att de iaktas skall återföras till den nivå som gällde före högsta förvaltningsdomstolens avgörande i april 1999. Propositionen har således inga nämnvärda verkningar i ekonomiskt, organisatoriskt, miljömässigt eller något annat avseende.

4. Ärendets beredning

Senast ändrades i 3 § alkoholagen definitionerna av begreppen alkoholdryck och sprit genom lagen 306/1997 (RP 3/1997 rd).

Propositionen har sänts på remiss till inrikesministeriet, finansministeriet, tullstyrelsen, Folkhälsoinstitutet, Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Alko Ab, Livsmedelsindustriförbundet rf och Kemiindustrin rf.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslår träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och stadfästs.

Med stöd av vad som anförs ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 3 och 8 § alkoholagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i alkoholagen av den 8 december (1143/1994) 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 306/1997, samt fogas till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *alkoholhaltigt ämne* ett ämne eller en produkt som innehåller över 2,8 volympro-

cent etylalkohol,

2) *denaturering* behandling av ett alkoholhaltigt ämne genom tillsats av andra ämnen i syfte att göra det odrickbart,

3) *alkoholfri dryck* en dryck som innehåller högst 2,8 volymprocent etylalkohol, samt med

4) *alkoholbolag* ett helt statsägt aktiebolag som enligt vad som föreskrivs i denna lag med ensamrätt bedriver detaljhandel.

Till de alkoholhaltiga ämnen som avses i 1 mom. 1 punkten räknas alkoholdrycker, alkoholpreparat och sprit. I denna lag avses med

1) *alkoholdryck* en dryck som är avsedd att förtäras och som innehåller högst 80 volymprocent etylalkohol,

2) *svag alkoholdryck* en dryck som innehåller högst 22 volymprocent etylalkohol,

3) *stark alkoholdryck* en dryck som innehåller mer än 22 volymprocent etylalkohol,

4) *sprit* etylalkohol eller en sådan vattenlösning av etylalkohol som innehåller mer än 80 volymprocent etylalkohol och som inte är denaturerad,

5) *alkoholpreparat* ett alkoholhaltigt ämne som inte är en alkoholdryck eller sprit och som kan vara denaturerat.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om definitionerna i 2 mom., om övriga definitioner, beskrivningar och presentationer av alkoholdrycker samt om råvaror och tillsat-
sämnen.

8 §

Kommersiell import av alkoholdrycker och sprit samt importtillstånd för sprit

Det som bestäms i 2 mom. tillämpas inte, om vid införsel av sprit till Finlands tullområde tullen har meddelats att spriten transporteras genom Finlands tullområde till ett annat land.

Denna lag träder i kraft den 2000.

Helsingfors den 30 juni 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Lag

om ändring av 3 och 8 § alkohollagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i alkohollagen av den 8 december (1143/1994) 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 306/1997, samt fogas till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) alkoholhaltigt ämne ett ämne eller en produkt som innehåller över 2,8 volymprocent etylalkohol,
- 2) denaturering behandling av ett alkoholhaltigt ämne genom tillsats av andra ämnen i syfte att göra det odrickbart,
- 3) alkoholfri dryck en dryck som innehåller högst 2,8 volymprocent etylalkohol, samt med

4) alkoholbolag ett helt statsägt aktiebolag eller ett av bolaget helt ägt dotterbolag, som enligt vad som stadgas i denna lag, med ensamrätt bedriver detaljhandel.

4) alkoholbolag ett helt statsägt aktiebolag som enligt vad som föreskrivs i denna lag med ensamrätt bedriver detaljhandel.

Till de alkoholhaltiga ämnen som avses i 1 mom. 1 punkten räknas alkoholdrycker, alkoholpreparat och sprit. I denna lag avses med

1) alkoholdryck en dryck som är avsedd att förtäras och som innehåller mer än 2,8 volymprocent etylalkohol,

1) alkoholdryck en dryck som är avsedd att förtäras och som innehåller högst 80 volymprocent etylalkohol,

2) svag alkoholdryck en dryck som innehåller högst 22 volymprocent etylalkohol,

3) stark alkoholdryck en dryck som innehåller mer än 22 volymprocent etylalkohol,

4) sprit etylalkohol eller en sådan vattenlösning av etylalkohol som inte är denaturerad och som inte är avsedd att förtäras som alkoholdryck, samt med

4) sprit etylalkohol eller en sådan vattenlösning av etylalkohol som innehåller mer än 80 volymprocent etylalkohol och som inte är denaturerad,

5) alkoholpreparat ett alkoholhaltigt ämne som inte är en alkoholdryck eller sprit och som kan vara denaturerat.

Gällande lydelse

Om andra definitioner av alkoholdrycker än de som stadgas i 2 mom., om beskrivning och presentation av alkoholdrycker samt om råvaror och tillsatssämnen stadgas genom förordning.

Föreslagen lydelse

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om definitionerna i 2 mom., om övriga definitioner, beskrivningar och presentationer av alkoholdrycker samt om råvaror och tillsatssämnen.

8 §

Kommersiell import av alkoholdrycker och sprit samt importtillstånd för sprit

Det som bestäms i 2 mom. tillämpas inte, om vid införsel av sprit till Finlands tullområde tullen har meddelats att spriten transporteras genom Finlands tullområde till ett annat land.

Denna lag träder i kraft den _____ 2000.

